Obóz Zaporoże 00057

Zeznaje kpr. Ułasiuk Maksymilian plut.szt. II/3 PAK

1. Nazwa obozu: punkt obozowy Zaporoże nad Dnieprem k. Dnieprodzierżyńska
2. Skład jeńców: szeregowi, policja, kolejarze
3. Liczba jeńców: 1500
4. Czas istnienia obozu: 27.X.39 — 23.V.40 r. — wywieziono ostatnich do Kom. ACCR.

5. Opis obozu: Budynki parterowe niskie na placu niewielkim, otoczonym drutem kolczastym. Teren znajdował się w pobliżu fabryki żelaza, która w b. przykry sposób dawała się jeńcom we znaki. Dym i pył żelazny bez przerwy sypał się na teren i przenikał do wnętrza.

6. Życie w obozie: Usiłowanie zorganizowania jeńców w brygady nie powiodło się. Jeńców zmuszano do pracy w fabryce i przy wyładowywaniu wagonów. Porządki w obozie jeńcy przeprowadzali sami. Łaźnia b. rzadko. Brud. Pluskwy w zastraszających ilościach.
Strawa: 400 g chleba i 2 razy zupa b. wodna po ½ l.
Pracujący (białoruski, ukraińcy, żydzi) otrzymywali 1 kg chleba.

7. Stos. NKWD. do jeńców: Zmuszanie do pracy groźbami, karceranie surowymi. Badania b. przykre, częste, w nocy. Rewizje co tydzień. Zabieranie dokumentów polskich. Szykanowanie. Zapewniano jeńców, że Polski już nie zobaczą nigdy i t.p., że Polski przestało na zawsze istnieć.
Ograbianie jeńców nawet z drobiazgów: prochowek do ręki szczotki, żyletki, widelec i t.p.
Solidarność wśród jeńców polskich duża. Ukraińców i białorusinów oddzielono i dano lepsze warunki. Listów jeńcom nie oddawano. Zdarzały się wypadki aresztowania jeńców, którzy usiłowali organizować się do walki o lepsze warunki, lub którzy namawiali do uchylania się od pracy.

8. — Ujemnie wyróżniło się 2 ukraińców (nazwisk nie pamięta)

9. —

10. Przy pracy w fabryce jeden z więźniów stracił rękę, drugi palec